

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 119. Et respondens Iesus ait illis. v. 48.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

non peruat ad destinatum sibi vltimum finem. O Deus in velamentis harum alarum protege me, cum S. Petro Apostolo tuo, quem non permiffi ferire caput sed latus, mysterio tam salutari nobis, fortunare sibi, apud ministros.

§. 119. Et respondens Iesus ait illis. v. 48.

Euangelista præteriens quid Petro Christus dixerit, aut reprehendendo, sistendo, aut laudando eius factum, refert quod allocutus fuerit turbas, dissimulando Petri negotium, rationibus non malis nixum. nempe factum partim ad propriæ vitæ partim ad Christi Domini sui defensionem etiam si Sacerdos & Ecclesiæ caput esset futurus, vnde non male discas, quod laudare vel vituperare bono modo non poteris, tacitus transire vel tuorum superiorum negotia in discussionis examen non facile præcipitare, in his enim nos inferiores, subditosque mutos potius esse oportet, quam Dominus ipse Petri factum iniudicatum dimittit. Vtinam nos viles & imprudentes, de Prælatorum actis & negotijs vel tantillam haberemus opinionem, quantam Dominus de Petri facto, & sic maiorum res dimittimus, vti Christus Petri causam dimisit, sæpe quieti essemus, sæpe prudentes videremur, animam non læderemus. Est enim magnum & negotiosum silentium, vti erat Susannæ, quæ plus egit tacendo, quam si esset locuta. Tacendo enim apud homines, locuta est Deo, nec vllum maius iudicium suæ castitatis inuenit, quam silentium. Conscientia loquebatur, vbi vox non audiebatur; nec quærebat pro se hominum iudicium, quæ habebat Domini testimonium. Ab illo igitur volebat absolui, quem sciebat nullo modo posse falli. Ipse Dominus in Euangelo tacens operabatur salutem hominum. Recte ergo David non silentium sibi indixit perpetuum sed custodiam. Custodiamus ergo cor nostrum, custodiamus & os nostrum: vtrumque enim scriptum est, *hic vt os custodiamus*, alibi *vt seruemus cor*. Hæc si custodiebat David, tu non custodies? si immunda labia habebat Itaias, qui dixit, immunda labia se habere, si, inquam, Propheta Domini immunda habet labia, quomodo nos munda habemus? & cui, nisi vnicuique nostrum scriptum est, *sepi possessionem tuam spinis, & aurum & argentum tuum alliga, & ori tuo fac ostium & vectem; & verbis tuis iugum & stateram*: possessio tua mens tua est, argentum tuum eloquium tuum est. Eloquia Domini eloquia casta, argentum igne examinatum: bona etiam possessio mens bona, denique possessio pretiosa homo mundus. sepi ergo hanc possessionem & circumvallato cogitationibus, munito pijs cogitationibus, munito, pijs sollicitudinibus ne in eam irruant, & captiuam ducant irrationabiles corporis passiones,

nes, ne incurfent motus graues, ne diripiant vindemiani eius tranfeuntes
viam, cuftodi interiore[m] hominem tuum. Noli eum quali vilem negligere
ac fallidire, quia pretiola poffeffio eft. Et merito pretiofa, cuius fructus
non cadueat & temporalis, fed ftabilis atque æternæ falutis eft. Cole ergo
poffeffionem tuam vt fint tibi agri, alliga fermonem tuum ne luxuriet, ne
lafcuiat & multiloquio peccata fibi colligat, fit ftictior & ripis fuis coër-
ceatur, cito lutum colligit amnis exundans, alliga fentum tuum, non fit re-
miffus ac defluus, ne dicatur de te. Non eft malagma apponere, neque o-
leum, neque alligaturam. Habet fuas habenas mentis fobrietas, quibus re-
gitur & gubernatur. Sit ori tuo oftium, & claudatur vbi oportet, & obfer-
rur diligentiùs, ne quis in iracundiam excitet vocem tuam, & contume-
liam rependas contumelia. Ingu[m] fit verbis tuis & ftatera hoc eft humilitas
atque menfura, vt lingua tua menti fubdita fit: reftingantur habenæ vin-
culis, franos habeat fopos, quibus reuocari poffit, ad menfuram fermones
proferat, libra examinatos iuftitiæ: vt fit grauitas in fentù, in fermonem
pondus atque in verbis modus.

9. 120. *Tanquam ad latronem exiftis cum gladijs & fustibus com-
prehendere nos. v. 48.*

En caufa, quare Petrus gladiu[m] extraxerit, & percufferit, hanc Chri-
ftus allegat, quali diceret: extraxit ille gladium & percuffit, fe & me defen-
dendo iniuriam propulfando, vitam conferuando, quia vos cum gladijs &
fustibus veniftis prius, irruentes in nos ficut leo rugiens & rapiens, quo cafu
vim vi repellere licet. Et quare, rogo, me quæritis tanquam latronem cum
gladijs & fustibus: quem nunquam vidiftis gladio vti, fed fermonem gladio
incipiti fortiore; flagellis pro decoro templi feruando, & honore patris
mei, eo quod templum Dei efferet domus orationis, non vendentium & e-
mentium, non spelunca latronum: displicet etiam proditoris vfus, nec me
authore quilquam, ne hoftes quidem, fibi prodi optauit.

O Deus, quam tu tibi præfens es in tanta perturbatione, nos in verbo,
facto, nuntio leuiffimo ita turbamur, vt præ ira, præ metu & tremore,
præ paffionibus non fimus apud nos. Tu fapientiam loqueris fedatam in-
ter arma, nos fatuitatem, & quorum nos mox pudere debeat, fana nos Do-
mine, fana nos tua excellenti virtute magnanimitatis & conftantiæ. Eia Do-
mine imprime hæc ita cordi meo, vt quotidie in omni aduerfitate mea ho-
rum recorder, cogitans me hæc omnia promeriffe, cum tamen nihil fanile
mihi inferatur. Sit igitur hæc tua miferia mihi doctrina, qua humilitatem
mibi